

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Jukka Paarma
päiväseurat 4.7.2020

Lapsuuteni kotikaupungissa tarttui pienen pojan korviin usein aikuisten puheissa kuulunut, sikäläiseen tyyliin lausuttu tokaisu. ”Ei mennyt niin kun meinattiin.” Kaipa se sanonta oli toistunut niin usein ja erilaisissa yhteyksissä, että se pulpahtaa silloin tällöin yhä mieleeni. Ei mennyt kuten olin ajatellut, suunnitellut, toivonut. Pettymys oli joskus vähäinen, hetkessä ohitettava, joskus taas syvältä koskettava, joskus sellainenkin, mikä ei koskaan täysin unohdu.

Tällaisia suunnitelman muutoksia, pettymyksiä, elämä tuo tullessaan. Viime aikoina varmaan enemmänkin kuin tavallisesti. Tähänkin kesään oli olemassa suunnitelmia, unelmiakin. Näinä päivinä oli tarkoitus olla aivan muualla, kuka lomamatkalla kaukana kotoa, kuka sukulaisten ja ystävien luona, kuka kesäjuhilla. Aika moni oli aikonut olla nyt seuroissa, ei kotivastaanottimen äärellä vaan vaikkapa Kauhavalla, suurella seurakentällä saadakseen kokea, mitä pitkän talvikauden mittaan oli odotellut. Ystävien tapaamisia. Veisata suuren joukon osasena tuttuja ja rakkaita virsiä. Tai polvistua kentälle yhteiseen rukoukseen ennen kotimatkaa lähtöä. Ei kuitenkaan mennyt niin.

Paljon vakavampiakin pettymyksiä on tänä vuonna koettu. Ei ole mennyt toivomusten mukaan niilläkään, joiden koko elämänsuunnitelmat ovat kokeneet kolauksen, niillä, joiden suurella innolla perustettu koti ja sen ihmissuhteet ovat särkyneet, tai niillä nuorilla, joille ei löytynytkään sellaista koulu- tai opiskelu- tai työpaikkaa, jota olivat tulevaisuuteensa ja ehkä elämäntehtäväkseenkin suunnitelleet. Jonkun elämänuskoa koettelee vakavaksi osoittautunut sairaus, joku on läheltään kokonaan menettänyt rakkaan ihmisen. Ja joku — itse asiassa kai aika moni varsinkin meistä vanhemmista — sanoo koko elämänsä ajatellen, moni asia ei mennyt niin kun meinattiin, miten oli ajatellut, unelmoinutkin, ei sinne päinkään.

Henkilökohtaisiin pettymyksiin on vaikea löytää lääkettä. On hyvä, jos lähellä on ihmisiä, tai edes yksi, joka ei vähättele tai mitätöi. Kärsimyksestä sanotaan, että se harvoin kasvattaa ihmistä, mutta se voi muuttaa meitä. Sama koskee usein myös muita elämän kolhuja kokeneita. Ymmärrämme uudella tavalla, mikä on elämässä tärkeää, mikä ei. Myös asenteemme toisiin ihmisiin saattaa muuttua ymmärtävämmäksi. Emme tiedä, millaisilla pettymyksillä tai kärsimyksillä lähimmäisiämme on lyöty, mitä taakkoja ja haavoja he hiljaisuudessa ja piilossa kantavat. Lyötyä ei tee mieli lyödä, kärsivää arvostella tai pettymystään hautovaa piikitellä. Jotkut tutut yleiset sanonnat kuten ”kyllä se siitä” tai ”kun yksi ovi sulkeutuu, jokin toinen kyllä avautuu” tai ”asioiden on tapana järjestyä”, tällaiset sanonnat — niin tosia kuin ne saattavat välillä ollakin — voivat olla julmia, silloin kun pettymyksen haavat ovat vereslihalla. Vanha seuraväki ymmärsi hyvin

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

tämän veisatessaan: kun väsymys voittaa niin ystävä hoitaa. Siksi on ollut tärkeää kokoontua yhteen, seuroihin ja juhliin. Saamaan hoitoa.

Tässä keskiaikaisessa Maarian kirkossa, jossa näitä seuroja nyt pidetään, palveli sananpalvelijana aikanaan rovasti Jaakko Haavio, jonka etenkin virsiä veisaava kansa tunsi elämänläheisistä virsistään ja runoistaan. Muistelmakirjassaan hän kertoi rippikoulusta, jota piti tällä paikalla laitakaupungin pojille, vilkkaille ja kaiketi vähän kurittomillekin. Arvattavasti asunalähiön poikien ei ollut siinä joukossa helppoa keskittyä kristinopin ja Raamatun syvällisiin opetuksiin. Papista tuntui ahdistavalta. Olikohan mikään opetuksesta mennyt perille? Saikohan kukaan pojista siitä itselleen mitään elämän eväitä?

Ennen viimeistä oppituntia ja ripille pääsyä pappi valvoi ja tuskitteli näiden kysymysten kanssa. Hän mietti, mitä vielä viimeiseksi pojille elämää varten sanoisi. Kun viimeinen tunti tuli, hän puhui heille ja sanoi lopuksi: ”Kuulkaa pojat, ellette muuta muista tästä rippikoulusta, niin muistakaa ainakin yksi asia, joka on ollut meillä esillä: Luukkaan evankeliumissa on 15. luku. Tulette varmasti elämässänne sitä tarvitsemaan.” Näin hän sanoi, muistakaa Luukkaan 15.luku.

Mitä rovasti tarkoitti? Siihen viidenteentoista evankelista Luukas on koonnut kolme Jeesuksen vertauskertomusta, joissa kaikissa on sama punainen lanka ja perussanoma. Ensimmäinen oli vertaus kadonneesta lampaasta, jota paimen etsii, ja löydettyään kadonneen vie sen kotiin ja järjestää ystäviensä ja naapureidensa kanssa juhlat iloisen tapahtuman merkiksi.

Toinen vertaus kertoi naisesta, joka oli kadottanut kymmenennen osan omistamistaan rahoista, yhden kymmenestä hopearahasta. Perusteellinen siivouksen ja etsinnän seurauksena etsitty raha löytyi. Hänkin kutsui ystävänsä ja naapurit juhlimaan kanssaan iloista tapahtumaa.

Kolmas saman luvun vertaus, tunnetuin näistä kolmesta, on kertomus elämässään eksyneestä ja itsensäkin kadottaneesta pojasta, joka elämän kolhujen ja väärin valintojen jälkeen palasi häpeissään ja arkana kotiin ja isästä, joka ei ryhtynytäkään ojentamaan tai moittimaan elämänsä pilannutta, vaan pojan paluusta iloissaan järjesti hänkin illallisjuhlat. Muuta ei Lk.15:ssa ollut, vain nämä kolme kertomusta. Eikä niiden lisäksi tarvittu muuta, ne puhuivat puolestaan. Jokainen kuulija ymmärsi varmaan silloin, niin kuin nytkin, että puhuttiin Jumalasta ja ihmisestä.

Juoni oli kaikissa sama. Pääosassa ei ollut se kadonnut eikä se millaisena kadonnut löytyi. Kuinka näänntyneenä, likaisena tai hävettävät muistot tunnollaan. Pääosassa oli hän, joka etsi, kunnes löysi ja otti halaukseen sen, joka oli kaiken luottamuksen pettänyt. Sellaisen kuvan Jumalasta rovasti tahtoi pojilleen jättää muistoksi. Jospa joku muistaisi ja avaisi ison kirjan ja etsisi sen Luukkaan. Tulee hetkiä, jolloin kannattaa avata iso kirja ja etsiä se Luukkaan luku. Tulette varmaan tarvitsemaan elämässänne sitä. Niin varmaan mekin. Olemme sitten pettymyksiä kokeneita tai pettymyksiä aiheuttaneita.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Mutta vielä yksi asia, joka niistä kovin tutuista vertauskertomuksista jää usein vähemmälle huomiolle. Jokaisessa niissä kerrotaan samalla tavalla, että löytäjä järjesti kiitosjuhlan eikä juhlinut vain omassa piirissä vaan kutsui mukaan niin ystävät kuin naapuritkin. Löytämisen ja löytymisen riemu ei ole tarkoitettu vain yhdelle tai kahdelle, vaan siksi että he muistaisivat naapureita ja muitakin. Etenkin niitä, jotka tarvitsevat rinnalleen kulkijaa, ja jotka olivat Herrallemme rakkaimpia: köyhät, syrjityt ja pettyneet. Jotta pettymykset kestettäisiin ja ilo sekä löytymisen riemu leviäisivät.

SV 148